

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.

Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul Inserțiunilor, după învoială**Abonamentele și inserțiunile**

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Vălmășagul rusesc

Mai ieri se răspândise faima despre asasinarea fostului țar Nicolae II, pentru că ziua următoare să vestească desmîntirea morții sale și refugiarea familiei împărătești la Londra, pe lângă proclamarea marelui duce Mihail, care este fratele lui Nicolae, de țar în Siberia, unde se pregătesc să intervină japonezii... Se trimit zilnic rapoarte despre biruințe: când de ale gardei roșii, când de ale trupelor cehe. Ba că Troțki și maximaliștii au căzut dela putere, ba că vestitul Kerenski și-a făcut apariția la Londra și la Paris, și se pregătesc să plece în America, să facă propagandă în favorul Înțelegerii și să-și pornească iubiții compatriotii de-acasă iarăși în răsboiul, de care s-au desfăcut fără voia lor.

In labirintul acesta al știrilor rușești aduce o lumină oarecare ziarul Journal de Genève intr'un prim-articol, în care se spun următoarele:

Vechea Rusie se imparte astăzi în două grupuri principale. Un grup se formează din statele care — ajutate de germani — se organizează de nou, și anume: Finlanda, Ucraina, provinciile sudostice și Caucazul. Al doilea grup se compune din partea aceea a Rusiei, unde puterea se găsește încă în mâinile maximaliștilor. Mai sănt, afară de acestea, teritoriul care șovăesc între cele două grupuri, cum este Rusia Albă, peninsula Crimea și Siberia. Se poate afirma în general, că stăpânirea bolșevikiană se apropiște de obștescul sfârșit, ca să tacă loc unei organizări nouă a Rusiei.

In Ucraina, sub conducerea lui Scoropadski, a ajuns la putere un guvern civil, a căruia țântă principală

este a face ordine. Deși acest guvern nu se bucură de iubirea prea mare a poporului, totuși se poate consideră ca destul de tare, căci se razină pe baionetele germane. Lângă dânsul, confederația sudestică întrunește căzimea dela Don, Cuban, Seret și Astrahan, precum și popoarele dela nordul Caucazului. Șeful acestei confederații este generalul Crasnov, care asemenea a luat titlul de hatman și poartă luptă pe moarte și viață cu maximaliștii. Cevaș mai departe, Caucazul și-a proclamat neatârnarea, și a introdus ordine relativ de ajuns. Partea apuseană a Siberiei s'a liberat de sub domnia maximalistă, și se vorbește că și partea răsăriteana a Siberiei va scăpa în curând de stăpânirea aceasta.

Nouă state urăsc de o potrivă pe maximaliștii. Ucraina și țăinutul Donului au acum o singură țântă: deslegarea problemei agrare, restabilirea comunicării și aranjarea raporturilor economice. Aceasta, întru cîtva, s'a și făcut cu ajutorul germanilor. Este probabil că exemplul lor va fi urmat de statele sudice, precum și de Moscova și de Petersburg.

Ar urmă din toate acestea, că Rusia se va organiza pe baze federative. Chestiunea însă mai are o latură. Guvernul Ucrainei se poate susține numai cu ajutorul Germaniei; și, dacă ar voi să se libereze cu desăvârșire de sub influența germană, s'ar prăbuși imediat. In provinciile dela Don nu este unitate, Caucazul singur n'are multă putere, căci Georgia și Transcaucazul trăiesc în disarmonie. Cu un cuvant, nicăi nu există încă definitiva consolidare: Ordinea, cătă este pe teritoriile numite, a creiat-o cuceritorul. Este neîndoios, că maximaliștii nu vor mai sta lungă vreme la stăpânire.

Astăzi se amintește ca lucru sigur, că japonezii au să intervină. Dar intervenirea lor pentru cine se face și în contra cui? La întrebarea aceasta abea vom găsi răspunsul, de oarece în momentul prezent așa se pare, că Germania a câștigat pentru sine toate elementele rusești, iubitoare de ordine și doritoare de reforme. Astăzi Germania hotărăște în Ucraina, ea a copleșit ținutul Donului, Caucazul și fără îndoială într'o bună dimineață își va face intrarea și în Rusia Mare. Dacă japonezii voiesc să se razime pe cineva sau pe ceva în Rusia, oare nu se poate presupune, că vor fi siliți să se razime pe această unică înrăurire ce există acolo?

Cu toate observările acestea motivate ale ziarului din Geneva, presa din statele Înțelegerii așteaptă ca Germania să fie biruită prin intervenirea Japoniei și prin «redeșteptarea» Rusiei, — care însă n'are: nici soldați, nici arme, nici pâne.

Statificarea școalelor noastre.

Ziarele din capitală aduc știrea: Arhiepii români rugaseră pe ministrul cultelor, contele Ioan Zichy, să nu continue, — sau cel puțin pe timpul răsboiului, să întrerupă, — lucrarea de statificare a școalelor românești din apropierea frontierei, — o lucrare începută sub ministerul lui Béla Jankovich și urmată cu stâriniță sub ministerul contelui Albert Apponyi. Conte Ioan Zichy însă a declarat, că planurile o consideră de foarte corectă, și că raporturile d'acum le așă potrivite întru realizarea ei. Cum se zvonește, «zona culturală», astfel formată, va lăua ființă după toată probabilitatea în timpul cel mai scurt.

FOIȘOARA**Marinarul**

— Povestire de I. Dragoslav —

(Fine)

In urma lui punțile se ridică. Încă odată răsună trâmbița cu putere. Căpitanul intră la comandă. Coșul scoase fum mult și gros, și vaporul începu a leopăi ca o balenă uriașă ce abea se întoarce, la care glasurile de pe fjord cu cele de pe vapor se încrucisesc: «La revedere! La revedere!» Beretele soioase ale marinilor și șepcile celor de pe vapor, la batistele, șepcile și pălăriile celor ce rămâneau, fluturau în aer și nu se auzeau de căt «Să ne scrii! Să ne scriești!» pe când mame surori, neveste își ștergeau ochii de lacrimi, pe când cei ce auzise de romanul lui Iosif și al Mary-ei, șoptea: «Un an, săracul». Dumnezeu știe, a mai veni înapoi ori ba, în vreme ce prietenii căutau cu îngrijire să mângeze pe nevasta abea mărită care oftând, mușcându-și buzele, și cu ochii înlácrămați, și obrajii uzi de plâns flutura batista a lene, o batistă roșie, semnul infocat al iubirii.

Un punct negru, întăunour de fum ce se văzu la orizontul din spre răsărit, și totuși pieri, în vreme ce alte puncte se

vedeau, alte coșuri fumegând, care puncte se măreau, creșteau, să lungueau în sus ca o știucă, și se apropiau cu stegulele fălfăind, și în vreme ce cei ce petrecuseră pe cei plecați, se porneau spre case, tot întornându-se pe întinsul spăimântator al apei, unde pierise atâtă dor, atâtă dragoste, ce ingheță de veci. Acum altă lume isvoră în port: camioane, trăsuri, tramvaie încărcate cu lume, căruje cu mărfuri, așteptând sosirea celor plecați și ei de luni, și chiar de un an.

Vaporul lui Iosif înaintă ca o nălucă pe valurile înconjurate de orizonturi, de apă. Cer și apă, și nimic. Un orizont trecea, altul se deschidea, de pară se afundă în iad.

După un drum de trei săptămâni aproape, a ajuns pe fjordul Irlandei. Aici Iosif scrisese o lungă scrisoare nevestei, că a ajuns în primul port englez, european, că nu i s'a întâmplat nimic, e sănătos și dorește și el vești de la dânsa, negreșit. Si să nu se mănească că pleacă la Londra, de acolo la Hamburg, și la Constantinopol, și de acolo apoi se întoarce acasă, și încheie scrisoarea cu cele mai calde îmbrățișări și sărutări spunându-i să-și trimeată scrisoarea la Constantinopol la agenția engleză, iar cu cel dintâi vapor ce pleacă din Valentia trimise scrisoarea spre casă.

Trei luni nu a știut nimic de acasă, în care vreme a ajuns la Constantinopol. Era cu o săptămână înaintea Paștilor creștinești. Drumul i-a fost bun, o furtună îi năcăji între Gibraltar și Alger. O noapte întreagă au chinuit cu valurile, și abea spre ziua au scăpat trudi și umezi de ploaie.

Din ploaia astă Iosif se alese cu o moleșală și o durere usoară de cap, și o lipsă de poftă de mâncare.

Însă, el nu le băga de seamă, ci mai mult se încorda, muncea pentru a-și înlesni pofta de mâncare și săngele în mișcare.

Dar toate acestea se răsplătiră în deajuns, căci la Constantinopol la agenția engleză găsi o scrisoare de acasă, de la Mary. La primirea ei, simșă ceva tainic și plin de viață renăscându-se într'insul și cu inima tremurând de nerăbdare, rupsese plicul și citi:

«Singura și scumpa mea ființă, iubită Iosif!

Abea îi-am dat cea din urmă sărutare și plecând, îi-am dat-o pară și pe cea din urmă. Ah, vapoarele și viața de marină: Ce tristă este viața aceasta!

Întoarce-te scumpul meu căt mai degrabă, și când vei veni ai să găsești un mătit... care o să te sărute împreună cu

Ordine și disordine

(o) Profesorimea școalelor secundare din Ungaria s'a întrunit zilele acestea în congres, ținut în capitală, ca să dea glas dorilor sale privitoare la îmbunătățirea sortii morale și materiale a clasei aceleia de oameni, care este încredințată să fie crescătoarea tinerilor de astăzi și a părinților de mâne.

Congresul, în vorbirile ținute cu această ocazie, a constatat, că anarhia economică, împreună cu răsboiul, amenință cu ruină morală instituțile de învățământ ale țării. Poate nu este nici o altă țară aflătoare în răsboi, unde stricăciunea moravurilor societății să fie atât de pronunțată ca tocmai la noi, unde se pare că este zadarnică orce luptă împotriva cămătariei mărfurilor, și unde este atât de mare deosebirea între muncă și plată.

Stările acestea apăsă în deosebi asupra învățătorilor și profesorilor, asupra oamenilor, dela cari așteptăm să muncească nu numai spre binele lor personal, ci mai ales în interesul generației ce li s'a dat spre creștere.

Hotărârile congresului profesorilor, cu începerea anului școlar ce vine, adăusuri de răsboi în mărime de 150—200 la sută și alte ameliorări, pentru vremea de astăzi foarte moderate. Acestea le cer pe seama puterilor active, și pe seama profesorilor trecuți la penzie, fără considerare că este vorba de institute de-ale statului, sau de-ale confesiunilor.

O delegație a congresului să prezintă mai târziu la ministrul de culte și instrucțiune publică, contele Ioan Zichy, după aceea la ministrul președinte Wekerle și ministrul de fi-

mine de mii de mii de ori. Iți voi așterne flori la sosire și pe vapor n'ai să mai mergi. Dumnezeu îți va găsi un locșor, și aici bine vom fi atunci! Pleacă vaporul, mă grăbesc, adio, adio, scumpul meu îndepărtat.

A ta până la moarte Mary.

Asta îi umplu ochii de lacrimi și sufletul de duioșie nestăpănită, dar și de plăcere; înebunise de bucurie și simțea cum înebunește, cum gândurile triste de până atunci li pierseră din minte, cum inima lui se încălzi și se umplu de mândrie și de sburdănie. Și ar fi vrut, de-ăr fi avut aripă, să sboare peste țări și mari până acasă; iar se gândi: Doar nu va fi mult, și va pleca înapoi, și înadevăr, decât să te însori și să mergi pe mare, mai bine îi ai săpa un mormânt pe fjord în țara ta și te-ai odihnă incaltea între ai tăi. Căci numai el știa ce suferise până atunci, fiind veșnic cu gândul acasă! «Da își zise el, după atâtea și atâtea gânduri: Mă voi duce acasă, și nu voi mai ieși pe mare. Imi voi găsi o pâine și lângă scumpa mea Mary. Sărmana, poate nu doarme nici noaptea!» Și par că nu era încredințat de ce citise, nu se saturase în destul și mai căt odată scrisoarea, și par că rândurile erau sănătate, viață, vorbele se infigeau adânc în sufletul lui, și săpau urme neuitate, de-

nanțe Popovics, și li-a înaintat proiectele de concluzii aduse în congres.

Membrii guvernului au pus în vedere delegațiilor toate măsurile posibile, pentru a veni în ajutorul celor ce suferă fără temei. Căci de sine înțeles, dacă nu s-ar pune piept pentru acești muncitori idealisti, reduși a se susține din modeste salare, dauna va fi nu atât a lor, cât mai ales a instituțiilor ce reprezintă și a generațiilor viitoare ale statului ungur.

In aceste timpuri de jale, când lumea învăță să încordă forțele, de o parte să-și ușureze mizeria traiului de acasă, de altă parte să dobandească biruință pe câmpurile de sânge, — care este oare preocuparea unora dintre oamenii bisericii noastre ortodoxe?

Sinodul arhidiecezan, deși își începuse lucrările și luase câteva hotărâri, — putea va să zică să le continue și să le sfârșească, — totuși le-a întrerupt, fără a lăua în seamă starea excepțională a vremilor ne mai potenite de astăzi.

Așa nu s'a mai hotărât nimic în afacerea întregirii salarelor dela institutele noastre din Brașov și Brad; nu s'a discutat nimic nici în chestiunea învățătorilor dela școalele din aşa zisă «zonă culturală» — și în multe alte chestiuni școlare de importanță deosebită.

Vechii noștri adversari politici, ieșind din sinod, își urmează lucrarea, plasându-și rezultatul nemulțumirilor în coloanele unei gazete menite pentru popor, și în loc să caute a ușură poziția celor dela cărma bisericii, cari au putință de a vedea mai corect situația, încearcă a-i împedecă, a-i compromite și a-i face ridicoli...

Avem, durere, cățiva domni cu studii teologice, ocupând locuri cu răspundere, și totuși cheltuindu-și iștețimea intru a desveli fără crujare până și interiorul căsniciilor, respectat de orce ființă cu o brumă de bună educație...

Ce idei de cinste și de respect pentru mai marii bisericii se propo-veduesc prin asemenea mijloace urăte?

Ce iubire de adevăr, ce curaj al bărbăției se propagă în popor și în tinerime pe căile acestea piezișe?

Răspunsul, la întrebările de mai sus, se impune dela sine...

Umplea de o fericire nebună, de o duioșie gătuitoare. Apoi sărută scrisoarea și o puse la săn, ca pe o comoară. În ziua aceea a fost mai liniștit; a spus la toți tovarășii de scrisoare și par că toți, așa i se pără, că se bucură cu el, a mâncat mai bine, și a visat pe Mary: par că era bolnav, bolnav greu, și par că Mary îl netezea pe frunte; îi simți mâna ca aevea, sărutarea ca aevea, a cuprins-o la sănul lui și i-a simțit trupul cald, bun și dulce, farfante pe cari le au numai femeile iubitoare și credincioase ca a lui. Când s'a trezit, în adevăr că îl dorea capul, îl dorea tot trupul, îl înjunghea în coaste. Vestii doctorului vaporului, care reduce totul la oboselă și îi spuse să stea liniștit prescrinuindu-i o rețetă.

Boala însă încețul cu încetul și-a făcut loc, dureri de cap, amețeli, slăbiciunile picioarelor, lipsa de poftă de mâncare cresc, somn adânc, căldură și sete nepotită: ar fi mâncat tot acru. Totuși Iosif, de la început, nu s'a dat; era prea vinic, prea bine legat; și nu prea băga seamă, căuta să învingă boala fără a se plângă. Însă se topea văzând cu ochii;

Ambasador german omorât. Telegramă din Berlin vestește, că în 6 I. c. doi indivizi necunoscuți au intrat în ambasada germană dela Moscova și au omorât pe ambasadorul, contele Mirbach al Germaniei, cu focuri de revolver și cu o bombă de mână. Atentatorii, cum se susține, agenți ai Întelegerii, au scăpat cu fuga.

Camera imperială germană. În ședința din 3 iulie a. c. a Reichstagului german, la a treia citire a proiectului de buget, a vorbit șeful majorității din partidul socialist, deputatul Scheidemann, ales nu de mult vice-președinte al camerei, și a criticat cu multă aspirație guvernul german și comanduirea armatei.

Scheidemann este de părere, că pacea generală, care o dorește poporul german și o vadă realizată căt mai degrabă, nu se poate ajunge nici odată prin succese militare. Răsboiul nu poate fi întins cu anii; de aceea vorbitorul cere dela guvern să lucreze în mod hotărât pentru pace și să nu sufere ca în politică să se mestece prea mult comanduirea militară: tot omul să rămâne la ale sale.

Cuvântarea lui Scheidemann a fost acoperită de aplauzele furtunoase ale socialistilor și ale partidului din centrul.

Sub-cancelarul Payer a încercat să apere guvernul și comanduirea, amintind din nou că ofertele de pace au rămas fără rezultat. Comanduirea — a zis sub-cancelarul — nu stă mai pe sus de orice critică; dar nu trebuie să se uite, că de mult a făcut în interesul poporului german. Nu este nicări o țară, unde să nu fie contraste între guvern și comanduire.

Scheidemann, luând iarăș cuvântul, își susține cu mai multe probe învinuirile aduse. Afirma, că tot comanduirea poartă vina pentru susținerea mai departe a stării de asediul și a cenzurii, care adeseori se lasă răpită fără nici un cumpăt. Cuvântarea a doua a lui Scheidemann a fost aplaudată ca și cea dintâi.

A murit sultanul

Mohamed sau Mehmed V, împăratul Turciei, a început din viață în seara de 3 iulie 1918, în etate de 74 de ani.

Este al doilea cap încoronat, care a murit în cursul răsboiului actual.

Născut în Constantinopol la 1844 fusese al treilea fiu al sultanului Abdul Medjid, și purtase numele de Reşad Effendi până în 1909, când sub numele de Mohamed V, a ocupat locul detronatului sultan Abdul Hamid II, care i-a fost frate.

Domnia lui Mohamed V, n'a fost săracă în răsboi. La început avuse de luncu cu revoluționarii din Macedonia și Albania. În toamna din 1912 izbucnii răsboiul balcanic, în care Turcia își pierdu aproape toate provinciile europene.

In marele răsboi universal a obseruat, timp de nouă luni, politica neutralității, până în April 1915, când s'a alăturat la

puterile centrale. În luptele din Dardanele armata turcească a respins cu glorie flota englo-franceză. Atunci sultanul Mohamed V, luase numirea de Ghazi (învingătorul).

Mohamed V, a fost al 35-lea suveran din casa lui Osman și al 29-lea dela cucerirea Costantinopolului.

Din prilejul morții sultanului, orașul Budapesta, și celelalte orașe din țară, între care și Sibiu, au arborat standarde de doiu pe edificiile publice.

Conform legilor turcești, care cheamă la tron pe cel mai bătrân membru al familiei imperiale, urmașul lui Mohamed V, este prințul Vahid Eddin, care este fratele cel mai tânăr al răposatului și e născut la Constantinopol în 12 iunie 1861.

Vahid Eddin a ocupat tronul sub numele de Mehmed VI.

Manifestația camerei ungare

Pentru părechea domnitoare

In urma vestilor răspândite cu multă răutate despre familia domnitoare, și cu deosebire despre împărăteasa și regina Zita, — pe care zvonurile acestea o consideră de vinovată pentru retragerea dela Piave, — s'au rostit în parlamentul ungar, cum am anunțat, două vorbiri, unde se exprimă de nou respectul tradițional și sentimentele de omagiu, ce le poartă întreagă țară pentru înalta Casă domnitoare.

Deputatul Caro Huszár, în motivarea interpelării sale, a zis următoarele:

Dușmanii noștri n'au fost în stare să-și ajungă cu arma scopurile răsboiului. De aceea se năzuesc acum să îndeplinească prin muncă perfidă ceeace n'au putut să-vârși prin puterea soldaților și armatelor. Dușmanii noștri caută să samene în interiorul țării sămânța descompunerii, ca astfel să poată înfrânge frontul, pe care n'au fost în stare să-l biruească prin forțe militare. Știm că Întelegerea a organizat un ministeriu special, care să facă propagandă clandestină între hotarele țării, cu un aparat uriaș de cheitueli.

S'au pus în circulație tot soiul de făcării, și tot felul de acuzații, minciuni, calomni, bănueli, pentru seducerea oamenilor ușor crezători.

In timpul mai nou au implicat și numerole reginei Zita în grămadă aceasta a minciunilor. Nu voiesc să reproduc nici într-o formă făcăriile acestea (Vii aprobări) și variantele lor, căci se găsesc în țară mulți zăpăciți, cari le dău crezământ, mai ales când știm că asemenea vorbe goale s'au răspândit și în Austria, în grad mai mare decât în Ungaria.

In vremile critice de astăzi nu este permis nici pe un moment să suferim, ca prin mijloace măestriște să se scăda autoritatea regală și iubirea de care se bucură familia domnitoare, căci întreaga societate din Ungaria împreună cu parlamentul, fără deosebire de partide, poartă alipire și credință neschimbătă față de toți membrii familiei regale.

Am luat cuvântul, ca să dau ocazie

se găndeau la mititelul ce avea să vie, și își zicea: «Sărmanul, nu va ști nici cine a fost tatăl lui. Are să audă ca de o poveste amară, că părintele lui a murit pe mare înainte ca el, mititelul, să se nasă. Cine știe sărmănelul: o avea, nu o avea cineva milă de dânsul? Tare-i greu, când se trezește un copil orfan!...»

Si și-amintea că și el era orfan; și tatăl său a fost marin; era copil, se ținea încă de rochia mamei lui, când a plecat tatăl lui cu un vapor. Si și-amintea cum înainte de a se suia pe punte, l-a ridicat înălță în sus. S'a uitat la el și l-a sărutat cu ochii plini de lacrimi. Apoi pe mama lui și a plecat; a văzut vaporul până să pierdut în orizont, și pe tatăl lui care fălfăia o batistă roșie. De atunci, nu l-a mai văzut; a pierit în o furtună. Si dacă această soartă a avut și el dar, să moară tot pe mare, ofta gemând: «Viața de marin, viață pe jumătate îngropată, viață de «vânătură lumel». A șeasea zi, puterile îl părăsiră cu desăvârșire și căzu în nesimțire; acum nu mai vedea, nu mai simțea pe nimeni, nu scotea de căt țipete ascuțite și sufla greu, un marină il păzea la cap și îi ctea niște versete din o carte de rugăciuni. Vaporul cum nu plecase din Varna, doctorul străin mai venise, și îl îngrăjise fără să-i aducă vre-o îmbunătățire, ba într-o zi, spuse că totul e sfârșit și nenorocitul

guvernului să se rostească aici în forul public. Asemenea învinuiri și calomii rău-tacioase nu pot suporta lumina soarelui.

Inalta personalitate a reginei noastre stă cu mult mai sus, decât să aibă trebuință de apărarea noastră. Știm că regina Zita este modelul mămelor, știm că cea dintâi dintre faptele sale a fost: cedarea domului de încoronare pe seama păgubiților și copiilor ardeleni; iar când cu invaziunea din Ardeal, tot ea a fost aceea, care s'a îngrijit de alinarea mizeriilor de acolo, a vizitat azilele și spitalele, împărtind binefaceri. Pe terenul social filantropică de exemplu pentru orice femei. Soldații invalidi, văduvele și orfanii din monarhie ar și să povestească multe lucruri frumoase despre inima sa bună și despre mâna sa dănică.

Cu cât trăim zile mai grele, cu cât se sporesc dușmanii tronului și ai patriei, cu atât națiunea întreagă se îndreaptă cu mai mare iubire și supunere către regina Zita, care stă cu credință alătura de încoronatul rege în vremile acestea săngeroase. (Vii aprobări).

(După aceasta citește interpelarea).

Ministrul președinte Al. Wekerle răspunde îndată: Indignare generală au produs stirile, care circulează de mult timp despre viața familiară a domnitorului Carol, bănuind îndeosebi atitudinea reginei noastre iubite Zita.

Veștile acestea neadevărate le consider că o nouă apariție în înceraările dușmanilor noștri din Întelegeră de a produce turburări și neîncredere în mijlocul populației noastre.

Va fi de prisos să spun, că toate zvonurile răspândite sănă nu numai minciinoase, ci tocmai în urma conținutului lor sănă imposibilități și absurdități, (Aprobări generale), și că sentimentul public este cu mult mai călduros față de părechea domnitoare, decât ca ele să poată fi crezute în orcare din cercurile poporației.

Totuși, am socotit că este datoria mea a lău dispoziții ca să se pornească cercetări și să se descopere răspânditorii zvonurilor, pentru a fi pedepsiți cum merită.

Întreaga presă, fără a lău nici o măsură specială, contribue de bunăvoie în scopul ca publicul să-și întoarcă față cu groază de zvonurile păcătoase, și prin aceasta să se adâncească tot mai mult stima și iubirea, ce le păstrăm nealătere pentru Maiestățile Lor Regele și Regina noastră. (Aprobări și aplauze furtunoase).

Stirile răsboiului

Comunicatul oficial din 5 iulie: Lupile dela gura Piavei nu s'au întrerupt. Puterile aruncate în foc de ambele părți stau în echilibru. Pe platoul celor Șapte comune și pe frontul tirolez domnește vie activitate de tunuri.

Dela frontul apusean: Înaintări dușmane la răsărit de Ypern au fost respinse. Atacuri de infanterie engleză pe fjordurile Sommei s'au prăbușit. — Lucrare artleristică vie pe fjordul vestic al Avrei și pe ambele laturi ale Aisnei.

peste o zi două va trece dincolo de viață pământească.

A treia zi, vaporul descărcat de o parte de mărfuri, luă drumul spre Constanța, ca de acolo să plece la Odesa. Pe drum bietul Iosif se stinsese. Steagul fu coborât la jumătatea catargului, semn că unul din echipajii vaporului a părăsit toate ale lumei. Tovarășii l-au spălat, l-au îmbrăcat cu hainele cele mai bune, și l-au așezat în sala de măncare pe un catafalc făcut din lăzi; însă când l-au desbrăcat, am uitat să spun că la săn, în dreptul inimii, găsiră mototolită scrisoarea de la Mary. Își poate orcine închipui jalea tuturor, că fie-care era despărțit de a lui, și supus la toate nenorocirile, și cine știe ce păstrează fie-cărui ziua de mâne. Gătit în străile de sărbătoare, și pe catafalcul de lăzi, nenorocitul Iosif, pe pieptul lui, sub mănilor încrucișate ținea scrisoarea de la Mary. În revărsatul zorilor, vaporul ajunsese la Balicic...

Căpitanul se coboră în port, unde ceru de la autorități învoire să se aducă un preot, și să se dea voie să se așeze corpul în o biserică, prohodindu-se după legile noastre creștinești. Muzica militară însoțită pe marină la biserică ortodoxă în cântări de preoți și în sunet de clopoțe, iar a treia zi un detașament de soldați români, în cântece și în salve de puști, și

Comunicatul oficial din 6 Iulie: La aripa stângă a poziției noastre dela gura Piavei am fost împins spre ramul principal al râului. La Solapolo și Asiago am respins înaintările italiene.

Camera ungă

In ședința de după ameazi din 3 l. c. s'au discutat *interpelările*.

Deputatul Szilágyi (din partidul muncii) interpelează asupra destituirii unor funcționari de-a comitatelor și de-a comunelor.

Ministrul de honvezi, baronul Szurmay, declară, că destituirea s'a făcut numai din interesele impreunate cu purtarea răsboiu lui.

Același deputat interpelează în afacerea salarelor pe seama ofițerilor întorși din captivitate rusească. Lămuririle, date de ministrul de honvezi, se iau la cunoștință.

La interpelarea deputatului Preszly despre provederea orașelor cu făină și ușoare, răspunde ministrul principalei Windischgrätz, că guvernul a luat măsurile trebuințioase.

Deputatul Sztranyávsky (din partidul muncii) interpelează în afacerea recvrărilor de nutră, precum și în interesul *urcării* cvotei de 240 grame făină de cap.

Ministrul pentru alimentația publică principalei Windischgrätz, spune că urcarea nu se poate executa.

Csermák (din partidul independenței) interpelează de asemenea în chestiunea recvrărilor, iar contele Ștefan Tisza asupra provederii poporației din provincie cu cele trebuințioase traiului, precum și asupra întregirii ordonanței despre seceris.

Răspunzând principalei Windischgrätz, zice, că guvernul va întreprinde totul în scop de-a ușură pentru poporațione greutatea acestor săptămâni.

Carol Huszár (partidul poporului) își desvoltă interpelarea în chestiunea zvonurilor răutăcioase răspândite asupra familiei regale, și întrebă ce are guvernul de gând să facă împotriva celor ce au pus la cale și au lătit asemenea faimă? (Despre aceasta raportăm la alt loc al ziarului nostru).

Ministrul președinte Wekerle declară în răspunsul său, că au provocat cea mai adâncă indignare aceia, care răspândesc calomnii despre Maiestățile Lor. Si aici se pot observe incercările dușmanilor noștri, cari pe calea aceasta voiesc să slabească legăturile ce ne unesc cu casa dominoare. Deși zvonurile acestea imposibile n'au aflat nicăi criză, totuși s'au luat dispozitii, ca respandlerii calomniilor să fie urmăriți și pedepsiți cu toată asprimea legii. In acest înțeles s'au trimis porunci către comiții suprême, cu însarcinarea de a lăsa măsurile necesare în cercul lor de activitate.

Şedința aceasta a durat până la ora 11 din noapte.

Sedința din 4 Iulie. Primul orator, Béla Landauer, primește proiectul în general, de și nu-l aprobă în toate amanuntele.

Ia cuvântul fostul ministru Vilhelm Vázsonyi, care voește să expună în mod obiectiv deosebirea între cele două pro-

urmat de căpitan și camarazi, și de copii de școală, cu crengi de migdal înflorite, au dus pe Iosif la odihna de veci, în pământ străin, în cimitir străin, dar prohodit creștinește, după datina ortodoxă, de și era anglican.

Eră pe la asfințitul soarelui. În fruntea convoitului, mergeau preoții noștri, în vreme ce sirenele vapoarelor din port și trâmbițele soldaților noștri li umplea sufletul de o jale fără margini. Ajunși la groapă, căpitanul englez rostii o citire din biblie, apoi, lăsându-se cosciugul, svârși o mână de țărâna peste el, pe când preoții cântă: «Vecinica lui pomenire!» Ceea ce făcu să lăcrămeze toți cei ce l-au petrecut.

Soarele asfințise. Acum, talazurile mării păreau de sângie cu piatră vânăță, și sirenele au tăcut, și lumea tăcută s'a imprăștiat ducând cu ea taina veșnicie în care se pierduse bietul Iosif, care în curând rămăsese singur cu o cruce la cap, și plouat de florile migdalilor, ear ele în singularitatea cimitirului împrăștiat un mirostainic, ca și cum ar fi zis: «Lăsați-l în paza noastră».

iecte de reformă electorală. Actualul proiect, în extensiune și în părțile sale principale, se deosebește atât de mult de proiectul prim, încât primirea lui ar fi o *impossibilitate morală*. Înlăturarea din proiect a soldaților decorati cu *crucea Carol* este în deosebi surprinzătoare și de aceea, fiindcă tocmai *dreptul luptătorilor* duși în campanie fusese temeiul, pe care venise la ordinăza zilei reformă electorală. Si tocmai acest drept lipsește din proiectul d'acum. Oratorul face critica guvernului Wekerle, care s'a abătut dela punctul său de vedere avut mai înainte.

Návay (afară de partide) este pentru concesiuni de ambele părți; apără, ca și Vázsonyi, dreptul de vot al femeilor.

Iuriga (slovac) cere votul secret și acordarea dreptului electoral și pentru femei.

Sedința din 5 Iulie. Președintul camerei, în urma știrii despre moartea sultanului Mehmed V, propune ca parlamentul ungăr să trimită camerei turcești depeșă de condolență.

Inainte d'a intra în ordinăza de zi, deputatul Desider Ábrahám (károlyist) voiește să vorbească în afacerea cum se aplică cenzura. Camera însă nu admite.

In desbaterea asupra reformei electorale ia cuvântul Guido Gündisch (sas), care este de părere că proiectul nu stă în contracicere cu declarațiile făcute din partea coroanei.

Aladár Balla recunoaște că 9 din 10 părți ale camerei nu aderează la dreptul electoral democratic. Nu înțelege, că de ce partidul muncii, care accentuează mereu primejdiiile punctului de vedere național, totuși zice că muncitorii industriei n'au motive d'a se jăluși împotriva proiectului.

Contele Ștefan Bethlen (viitorul ministru al Ardealului, cum este numit) se ocupă, din punct de vedere ardelenesc, cu proiectul electoral, pe care îl jine mai bun, decât cel original compus de Vázsonyi. Radicalii voiesc să ridice măsrele la domnie asupra națiunii, eu însă — zice contele Ștefan Bethlen — voiesc să fac ca națiunea să fie stăpânitoare (!) asupra masselor. Oratorul pretinde, că dreptul de vot să-l aibe numai acela, care știe că și scrie ungurește și a terminat patru clase primare. Proiectul îl primește.

Ștefan C. Pop combată proiectul precum și intenționile antevorbitorului. Pe asemenea căi, naționalitățile sunt prezente ca dușmane ale statului.

Zoltán Jánossy (károlyist) nu primește proiectul.

Şedința se întrerupe pe două ore.

Deputatul Jánossy își continuă după ameazi discursul și vorbește până la sfârșitul ședinței. Este împotriva reducerii dreptului de vot al celor decorati cu crucea Carol; cere dreptul de alegere și pentru femei, care înlocuiesc pe bărbați duși în răsboi și-și împlinesc datoriile de patriotism.

După aceasta ședință se ridică.

Proxima ședință se ține Marți în 9 Iulie.

Din România

— Discursul ministrului președinte —

(Urmare)

La 11 Februarie, dl general Averescu ni-a spus că obiecțiunile erau întreite: Dinastia, armata și chestiunea teritorială. Despre dinastie a spus: chestiune internă, puterile centrale nu au să discute. În primăvara armatei d-l Averescu a spus: «nu năcerut nimic». Adeca la 11 Februarie nu năcerut nimic privitor la armată. În chestiunea teritorială, toată Dobrogea și o rectificare de graniță care era conținută într-o hartă de care d-l general Averescu nu avea cunoștință.

Dl general Averescu: O avea închisă pe masă și nu mi s'a prezintat.

Dl Al. Marghiloman, președintele consiliului: Aș dori să nu fiu întrerupt pe chestiuni gramaticale. A «prezenta», nu înseamnă să aduce pe o tavă. Când vi s'a spus: «Pretențiunile noastre sunt conținute într-o hartă», asta însemna a le prezenta. D-l general Averescu a comis imensa greșală de a nu lăsa nimic la mână.

Inexperiența d-sale, și poate și ambiția d-sale, sănătatea de vină. Putea să se adreseze la români de dincolo cari erau în stare să-l ajute! (Aplauze furtunioase).

Dl general Averescu: Înainte de 11 Februarie am trimis să se ceară informații dela d-voastră...

Dl Mitileneu, ministrul justiției: Informații, dar nu concursul.

Dl Al. Marghiloman, președintele consiliului: Ați crezut, d-le general, că puteți avea o conversație fără caracter obligeator și ați comis o greșală diplomatică

imenșa. Când nu mai ai decât câteva zile de armistițiu, orice conversație e obligatoare. (Aplauze).

Numai după trei zile vi s'au impus două condiții hotărâtoare: demobilizarea armatei și trecerea armatei germane prin sudul Basarabiei.

Dl general Averescu: Nu e exact, d-le ministru...

Dl Al. Marghiloman, președintele consiliului: D-l general Averescu are memoria foarte scurtă. La tribuna a declarat, că «aceste nouă condiții mi-au fost impuse sub amenințarea reluată ostilităților și atunci m'am supus...»

(Va urma)

Inuirea abonamentelor

Invităm onorații abonați ai ziarului *Telegraful Român*, ale căror abonamente expiră cu sfârșitul lui Iunie, să binevoească a le înălți de cu vreme, stăruind în cercuri cât mai largi pentru lătirea organului nostru.

In considerare că spesele impreunate cu tipărirea ziarului se măresc pe zi ce merge, prețul abonamentului, începând cu 1/14 Iulie 1918 se urcă la 32 coroane pe an, 16 coroane pe săptămâna și 8 coroane pe trei luni.

Abonamentul se face prin *mandat postal*, trimis la adresa: *Administrația Telegrafului Român* în Nagyszeben (Sibiu).

Numele abonatului, locuința sa și ultima poștă, să fie scrise corect și legibil.

Administrația Telegrafului Român.

Stirile zilei

In audiență. In cercurile potitice din Viena a făcut nu puțină senzație audiența acordată de monarh în 2 l. c. fostului ministru de externe Czernin. Un comunicat semioficios spune, că audiența aceasta a fost de natură cu totul particulară, și că s'a acordat la cererea contelui Czernin și cu știrea actualului ministru de externe.

Pacea ratificată. Atât camera română, cât și senatul a votat săptămâna trecută proiectul de lege privitor la ratificarea din partea României a păcii cu puterile centrale. Acest proiect, însoțit de expunerea de motive, îl vom da în numărul viitor.

Dispensat. Maiestatea Sa domnitorul a dispus pe baronul Dr. Emil Petrichevich Hováth, la rugarea proprie și pe lângă recunoștință preaînaltă, dea purtarea mai departe a oficiului de comite suprem în comitatul Târnavei mari.

Nou consiliu de răsboi al antantei. Ministrul președinte Orlando și ministrul de externe Sonnino în 4 l. c. au plecat din Roma la Versailles, unde se ține un nou consiliu de răsboi al antantei.

Taxele pentru locuințe și întreținere la băi. Din Budapesta se anunță, că guvernul va emite oordonanță cu scopul de a împiedica uzura ce s'a făcut până acum pe societatea oaspetilor cari cercează băile. Oordonanța va cuprinde dispoziții cu privire la prețul odăilor și al întreținerii la băi și va avea valoare retroactivă în ce privește odăile, astfel otelierul va fi dator a restituiri plusul lăsat peste taxele statorite.

Censură de avocat. Dl Dr Ieronym Stoichita a depus în Murăș-Oșorhei, la 1 Iulie a. c. cu succes censura de avocat și examenul de judecător.

Moartea unui poet maghiar. Unul din cei mai distinși scriitori maghiari, Iosif Lévy, a răposat în 5 Iulie a. c. în Miskolc. A trăit 93 de ani și a fost contemporan cu toți marii poeți ai veacului trecut.

Pălăria «Dumnezeu vede» și meseriașii. Domnii Moise Fărcaș, mehanic și Emilian Bâncilă, măestru croitor, în numele comitetului aranjator al «Conveniului social» organizat, la 24 Iunie n. c., de un grup de tineri meseriași, în sala «Bugl», mi-au predat suma de 50 cor., adunată cu pălăria «Dumnezeu vede» pe seama «Fondului Andrei baron de Șaguna pentru ajutorarea cu preferință a văduvelor și orfanilor eroilor noștri căzuți pe câmpul de onoare». Pentru prinos aduce sincere mulțumite: Victor Tordășianu, președintul Reuniunii meseriașilor sibieni.

Lupta împotriva tuberculozei. Guvernul s'a adresat către toate forurile bisericesti ale țării, să vină cu sprijin în lupta împotriva tuberculozei. În special se adresează preoților, ca aceștia să dea mâna de ajutor statului, în privința forurilor administrative cazarile de boală care se ivesc, și a lumina și orienta poporul asupra boalei, care bântue în cercuri atât de largi.

Calendarul gregorian în Moldova. Ziarul Pester Lloyd are informația, că în Moldova se va introduce calendarul gregorian cu valoare din 14 Iulie a. c.

Coloniile de copii în Tarsco Selo. Tarsco Selo, reședința de odinioară a țarului Nicolae al Rusiei, — cum scriu ziare rusești, — se va preface în colonie de copii, și pentru toată Rusia va fi un centru pedagogic de model. În acest scop se vor folosi toate edificiile fostei curți împăratești.

Contribuiri pentru sanator. În scopul clădirii sanatorului pentru tuberculoși au contribuit în răstimpul dela 22 până la 28 lunie 1918 următorii: Un anōnim ca onorar 412 coroane și 1% contribuiri benevolă 76'85 cor. Direcționea mulțumește pentru aceste daruri. Oferte se primesc și în viitor la Cassa de asigurare a muncitorilor din cercul sibian, Piața Zeughof Nr. 5 și 6, și se chiteză în zile.

Cafea din Elveția. Se anunță, că centrala de cafea din Budapesta a primit din Elveția un transport mare de cafea. Sătem astfel provăzuți până în luna Februarie a anului 1919 cu cafea de ajuns.

Repararea gheteilor. Dela magistratul sibian primim: Repararea gheteilor (căpușe și tălpi) se va face în viitor pe lângă bilete. Repărările mai mici nu trebuie anunțate. Prețurile maximale ale repărărilor sunt următoarele:

K f	Pentru căpușarea gheteilor de bărbați și femei	38-
	" " " copii . . .	38-
"	" tălpi cu cuie la ghete bărbațești . . 10-	
"	" repararea călcăielor la ghete bărbațești 4-	
"	" tălpi la ghete sub Nr. 30 la băieți și fetițe 2:50	
"	" peteciri 2:50-3:50	</

Nr. 6519/1918.

(149) 1—3

Publicațiune.

Consistorul arhidiecezan dă pe 6 ani, cu începere din 23 Aprilie 1919, în arândă un fânaț din Cărpiniș, tractul Abrudului, apartinător fundației Manoviciu, cuprins în foaia cadastrală Nr. 999 sub numerii topografici 905/2 și 905/1 în estenziune de 18 jugăre 35. pe calea licitației publice, care se va finea Joi 9/22 August 1918, la orele 11 a. m. în cancelaria consistorului arhidicezan (Str. Măcelarilor Nr. 45) parter în dreapta, biroul prezidial.

Până la acest termin se primesc și oferte inchise și sigilate, provăzute cu timbru de 1 coroană și cu vadiu de 10% dela prețul strigării, care să stabilit cu 600 cor., deci vadiul are să fie de 60 cor. în număr ori hârtie de valoare.

In ziua de licitare oferentii, cari vor să liciteze verbal, au asemenea să pună vadiu de 60 cor. la mâna comisarului Nicolae Ivan, asesor consistorial.

Condițiile de licitare și alte informații se pot lua dela referentul asesor Nicolae Ivan, până la ziua de licitare.

Sibiu, în 13/26 Iunie 1918.

Vasile Mangra m. p.,
arhiepiscop și mitropolit.

Nr. 66/1918.

(147) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea postului al II-lea, nou sistematizat, de învățătoare la școala confesională rom. din Baia, prin aceasta se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Cu postul acesta sănătate impreună următoarele beneficii:

a) salar fundamental dela parohie 100 coroane;
b) relut de cvartir 240 coroane;
c) relut de grădină 20 coroane;
d) restul de salar dela 100 cor. în sus, e votat dela stat sub Nr. 25,735/1915 VII se va asemna pe baza documentelor învățătoarei care va fi aleasă.

La alte îndatoriri parohia nu se obligă.

Se cere ca învățătoarea să poseadă bine limba maghiară în voibire și în scris, pentru a nu fi excepționată la asemnarea slăburului dela stat. — Să propună lucrul de mână dela clasa II în sus.

Reflectantele să se prezinte în comună înainte de alegere, pentru a se face cunoscute.

Cerile de concurs să se înainteze oficialui protopresbiteral ort. român din Geoagiu-Algyogy, în terminul deschis.

Baia, la 10/23 Iunie 1918.

Din ședința comitetului parohial ca scaun școlar.

M. Todea m. p., N. Nan m. p.,
președinte. notar.

Nr. 229/1918. Vidi:

Ioan Popovici,
pbtopop.

QMSXYZLMLXVZ

nu înțelegem

pentru ce sănătate frumoase unele dame; dar vom înțelege, înăntă ce aflăm că întrebunțează pudră-Diana și cremă-Diana.

Prețurile:

Doză de probă . . . 3— K
Doză mare 6— K

De vânzare pretutindeni!

Junci de vânzare

6 junci bălani și doi albi, de 16—18 luni, toti frumosi, se vând din lipsă de nutreț, cu prețuri ieftine. Tot acolo se găsește de vânzare un car de boi în bună stare. Adresa la administrația acestei foi. (144) 2—3

ooooooooooooooooooo

4 cai de povară

sunt de vânzare la domnul Adolf Rummel, Sibiu, Strada Schwimmenschul Nr. 10. (146) 3—3

Potire, Discuri, Linguri, Cădele, Cruci și Candele :

se pot procura prin

Librăria Arhidicezană.

La «Librăria Arhidicezană» în Sibiu, Nagyszeben, se află de vânzare :

Dr. Petru Șpan

conferință citită la congresul învățătorilor gr.-or. români din Biharia : de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

La «Librăria Arhidicezană» în Sibiu, Nagyszeben, se află de vânzare :

Casa delă Jerihon

omili și evantări bisericesti

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.

Aviz.

Am onoare a recomanda cu toată căldura P. T. Public restaurantul meu de pe promenada Bretter, cunoscut sub numele:

„Bretterbierhalle“,

cu o comoadă verandă; ca cel mai plăcut loc de convenire al intelectualilor români. Bucătărie ieftină și de prima clasă, vinuri de soi din ținutul Târnavei de cele mai renumite și curat manipulate; ţănci bere proaspătă de Cluj și în fiecare seară concertează cea dintâi muzică de tigani din Sibiu.

Pentru binevoitorul concurs al onoratului public se roagă:

7—50 (133)

Anton Iosef Fark.**Piese muzicale de Tib. Brediceanu.****Doina și cântece românești pe teme populare.**

(Canto și piano)

Caiet I (ediția a doua).

Foaie verde, foi de nuc.
Cântă puial cucului.
Spune, mândro, adevărat.
Vai, bădită, dragi ne-avem.
Bădoar depătișor.
Cine m'aude cîntând.
Bade, zău, o fi păcat.
Bagă, Doamne luna 'n nor.

Caiet II (ediția a doua).

Știi tu, bade, ce mi-ai spus.
Vino, bade, iar acasă.
Năcăjăi, ca mine, nu-i.
Floare fui, floare trecui.
Cântec haiducesc I.
După ochi ca murele.
Trageji voi boi.
Cine n'are dor pe vale.

Caiet III.

Păsărică mută-ți cuibul.
Leagănă-te frunzulită.
Turturec din valea sacă.
Cântec haiducesc II.
Ce vîi, bade, târzier.
Tu te duci, bade, sărace.
Foaie verde, foie lată.
Pe unde umbără dorul.

Caiet IV.

Pe sub flori mă legănai.
Foaie verde, pup de crin.
Sus în vîrful dealului.
Mândro, de dragoste noastră.
Când treci, bade, pe la noi.
Frunză verde, frunzulită.
Auzi, mândro, cuci-ji cîntă.
S'a dus cucul de p'aici.

Nou!

Mă Timișe, apă rece.
De când, bade, tu te-ai dus.
Floricică de pe apă.
Cântec haiducesc III.

Nou!**Caiet V.**

Bade, după dumneata.
Cucule cu peană sură.
Toată lumea-i dintr'un neam.
Câte flori sănăt pe pământ.

Jocuri românești pe teme populare.

(Piano solo)

Caiet I (ediția a doua).

De doi (Lugojana) I.
Măzărica.
Ardeleana (ca în Banat) I.
Pe picior I.
Ardeleana I.
Brău I.
Hora (ca în Banat) I.
Ardeleana (ca în Banat) II.

Caiet II (ediția a doua).

Ardeleana (ca în Banat) III.
Pe picior II.
Ardeleana II.
Tarină.
Invărtita I.
De doi II.
Ardeleana III.
Brău II.

Caiet III (ediția a doua).

Brău III.
Ardeleana (ca în Banat) IV.
Hătegana.
Invărtita II.
Pe picior III.
Ardeleana (Abrudeana) IV.
Brău IV.
Ardeleana (ca în Banat) V.

Caiet IV

Hora (ca în Banat) II.
Invărtita III.
Brău V.
Pe picior IV.
Ardeleana V.
Brău (Danju) VI.
Ardeleana (ca în Banat) VI.
Din Maramureș.

Nou!

Hora III (a fetelor).
Ardeleana VI.
De doi III.
Brău VII.

Nou!

Prețul unui caiet Cor. 10— fr.

La șezătoare,

Icoană din popor (în acătu un preludiu). Text de C. Sandu-Aldea și I. Borcia.

Cuprinsul:

Preludiu și cor.	Nr. 4. A lui Moș Marin.	Nr. 9. Cântec haiducesc.
Nr. 1. Doina lui Sorin.	" 5. Melodrama.	" 9a. Solo de fluiere.
" 2. Mândruță cu ochii verzi.	" 6. Cântecul llenei.	" 10. Brău.
" 3. Cântec din bătrâni.	" 7. De masă.	" 11. Duet.
	" 8. Scenă.	" 12. Invărtita și cor.

Partitura pentru canto și piano Cor. 16— fr.

Rândunica, vals (ediția a doua)
Viorele, vals (ediția a doua)
Aurora, vals
Quadrille, pe motive românești
Preludiu Hora din «Serata etnografică» (ediția a doua)
Hora (Do minor — Cis moll) (ediția a doua)

Cor. 5— fr.
" 5— "
" 5— "
" 5— "
" 5— "
" 4— "
" 4— "
" 4— "

Nou! Hora (Re major — Des dur)
Hora (La major — As dur)

Pieșele epuizate au apărut în ediții noi. ::::: De vânzare la toate librăriile românești.

Depozit general: LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ Sibiu (Nagyszeben).